

Stanovisko k využití institutu nákladů na zvýšení životních nákladů dle ustanovení § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 62/1994 Sb. v projektech POSTDOC INDIVIDUAL FELLOWSHIP

Skupina grantových projektů POSTDOC INDIVIDUAL FELLOWSHIP byla schválena usnesením Vlády České republiky č. 94 ze dne 3. února 2020. Dle tohoto usnesení jsou vymezeny způsobilé náklady projektu pro dvouletý pobyt řešitele v zahraničí takto:

Pro dvouletý pobyt řešitele v zahraničí jsou vymezeny způsobilé náklady jako náklady a výdaje řešitele grantového projektu podle ustanovení § 172 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů a na zvýšení životních nákladů řešitele v průběhu řešení projektu podle ustanovení § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády“) ve spojení s ustanovením § 181 zákoníku práce, a to do maximální výše stanovené zadávací dokumentací.

V případě, že bude řešitele do zahraničí následovat i manželka nebo manžel, mezi způsobilé náklady lze rovněž zahrnout i zvýšenou náhradu dle ustanovení § 3 odst. 3 nařízení vlády, a to do maximální výše stanovené zadávací dokumentací. Zadávací dokumentace případně blíže vymezí i další paušální náklady na pobyt nezletilých dětí řešitele, o které bude řešitel při zahraničním pobytu pečovat;

Příjemcem podpory mohou dle tohoto usnesení být organizační složky státu nebo organizační jednotky ministerstva zabývající se výzkumem a vývojem a rovněž právnické osoby se sídlem v České republice, které splní podmínky způsobilosti uchazeče o podporu. Příjemcem dotace tak může být jak zaměstnavatel uvedený v ustanovení § 109 odst. 3 zákoníku práce, tak zaměstnavatel v tomto ustanovení neuvedený.

Nařízení vlády upravuje poskytování tzv. náhrad zvýšených životních nákladů při výkonu práce v zahraničí. Některé komentáře k zákoníku práce připouštějí možnost, aby zaměstnavatel, který není uveden v ustanovení § 109 odst. 3 zákoníku práce, poskytoval svým zaměstnancům všechny náhrady obdobně podle nařízení vlády.¹

Jsme si vědomi toho, že i tento komentář připouští jistou složitost uplatnění tohoto institutu v praxi zaměstnavatelů, kteří nejsou uvedeni v ustanovení § 109 odst. 3 zákoníku práce. **Pokud tedy příjemce dotace, který není zaměstnavatelem uvedeným v ustanovení § 109 odst. 3 zákoníku práce nemůže využít institut nákladů na zvýšení životních nákladů dle ustanovení § 3 odst. 2 nařízení vlády, může takový příjemce využít ustanovení tohoto nařízení vlády v souladu se zadávací dokumentací pouze pro výpočet maximální výše dotace poskytované na zvýšení životních nákladů řešitele.** Tuto dotaci na zvýšené životní náklady řešitele bude moci příjemce využít na úhradu všech nezbytných nákladů vzniklých příjemci jako zaměstnavateli řešitele v souvislosti s 730denním pobytem řešitele v zahraničí. Bude tak moci tuto dotaci využít např. na úhradu nákladů na dorovnání mzdy řešitele, včetně daní a odvodů zaměstnavatele a jiných nezbytných nákladů dle příslušných právních pravidel příslušné země pobytu řešitele, kurzové ztráty apod., které zaměstnavatel vynaloží v souladu se svým vnitřním předpisem.

¹ Zákoník práce: Komentář, Wolters Kluwer, ISBN: 978-80-7598-910-9, Roučková, Dana; Doudová, Soňa; Košnar, Michael; Horna, Vladimír; Doležilek, Jiří; Hůrka, Petr; Kahle, Bohuslav; Randlová, Nataša; Vysokajová, Margerita, komentář k § 172